

מבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ו בשבט תשע"ו

(5.2.16)

"וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לְפָנֶיךָ" (שמות כ"א, א')

תמונה מתוך אתר המכללה "שערי משפט"

פרשת "משפטים"

הדלקת נרות : 16: 55 צאת השבת : 17: 57

שבועון מספר 1182

פרשת "משפטים"

ליל שבת

הדלקת נרות	16: 55
מנחה, קבלת שבת וערבית	
לאחר התפילה - שיעורו של הרב אילעאי	

שבת

דף יומי בבית המדרש – יואב איתן	07: 00
תפילת שחרית	08: 00
לאחר התפילה – שיעורו של משה גלס	
תפילת ילדי א'-ד' בחדר אח"ם שבחדר האוכל	09: 30
תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת	09: 30
תהילים לנשים - בבית המדרש	12: 45
שיעור בספר 'תרי עשר' בבית משפחת - נח חיות	12: 50
משק הילדים פתוח לביקורים למשך שעה	13: 00
תפילת מנחה גדולה	13: 00
הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה.	13: 30
שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי	13: 20
תפילת מנחה קטנה - זמן כניסת השבת	
שיעור 'צורבא מרבנן' - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה	
צאת השבת	17: 57

שהשמחה במעונם

- מזל טוב לאריאל ורותי דיטור להולדת הנינה. נכדה לאסף ואפרת
- מזל טוב למשפחת ויצמן, נין לסבתא טובה, נכד לרחלי ואברהם, בן לענבל ויקי
- מזל טוב למלכה ושמעון הקשר לחתונת הנכד אלעד, בנם של דורון ועפרה, עב"ל מור

נקודה למחשבה

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" (שמות כ"א, א')

הערכים היהודיים מתבררים מתוך מצוות התורה, הם אינם מפורשים ולכן גם אינם מוסכמים.

על חשיבות האמירה התורנית הזו ניתן ללמוד מתהליך שקרה בעם ישראל בסוף ימי הבית השני, כאשר קבוצת יהודים הקימה דת חדשה, הנצרות. הם טעו לחשוב כי הערכים חשובים מהמעשים. ויותר מכך, הם גם קבעו כי החשוב בערכים האנושיים הוא ערך אהבת האדם באשר הוא אדם שנברא "בצלם אלקים".

בפועל הם בחרו להפנות עורף לדרך החיים המחייבת, אשר מבוססת על קיום מצוות, ולמעשה "קילפו" מהיהדות את המצוות המחייבות. בדת החדשה שיצרו השאירו את העיקר לפי השקפתם, את הערכים הנפלאים שצמחו בעם ישראל בעקבות קבלת התורה.

האם דרך זו הצליחה? האם נשמר אמנם אצלם ערך האדם? כידוע, בשם אותם ערכים נעלים, בתוך דורות לא רבים עברו אנשי הדת החדשה על כל המצוות כולל האיסורים הקשים של עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. רק לאחר אלפיים שנים של פגיעה מתמשכת בבני אדם,

פרשני התורה כבר שאלו מדוע מתחילה פרשת "משפטים" ב-ו החיבור, ומדוע הסמיכה התורה את פירוט חוקי היום יום אל מעמד קבלת "עשרת הדברות". בכדי לענות, נוסיף שאלה – מדוע בוחרת התורה להתחיל עם פירוט ה"משפטים" ולא עם צווי בניית המשכן המופיעים מיד אחרי "משפטים"? האם ההלכה חשובה מהמשכן?

יתכן להציע כי בהקדמת צווי משפטים ובהסמכתם ל"עשרת הדברות" - התורה מסדרת סולם של עדיפות לאנושות. בציווי ההלכות מיד לאחר קבלת "אנכי ה' אלקיך" - יש אמירה מאד חשובה. למעשה, מחדשת התורה כי המעשים שבכל יום הם היותר חשובים, וזאת בניגוד לכל דרכי עבודת הא-ל בעמים אחרים מאז ועד היום, שכמעט ואינם מתערבים בחיי המעשה. את ההבנה הזו ניסח בעל "ספר החינוך" (מצווה ט"ז) במשפט קצר וידוע "כי אחרי הפעולות נמשכים הלבבות".

בהדגשת המעשים מפנה התורה את תשומת ליבנו לעובדה כי אין בה לימוד של ערכים, ולא פירוט טעמי המצוות. התורה עוסקת במעשים, בהלכות.

הזמן והמקום, עמיד בעיקר בפני הגיונו של האדם... הוא חייב להתבסס על מעשים.

בהסמכת "משפטים" ל"אנכי ה' אלקיך", בהקדמת ההלכה לציווי המשכן, מלמדת התורה כי סולם ערכים יציב נשען על מעשי היום יום ולא על כוונות טובות או ערכים נעלים, בנוי על המעשים והמצוות אשר הוכתבו לעם ישראל בהר סיני.

שבת שלום
יואב איתן.

פגיעה שהגיעה לשיאה בהסכמה שבשתיקה עם מסע של יותר מעשר שנות רצח ואיבוד צלם אנוש במרכז אירופה הנאורה, הבינו מנהיגיהם כי הדרך מוטעית. הם הבינו את שהתורה מלמדת אותנו בפרשת "משפטים", כי לא ניתן להסתמך על שכלו של האדם ועל דבקותו בערכים יפים, מכיוון שהאדם משנה את סולם הערכים לפי צרכיו...

בפרשת "משפטים" מדגישה התורה כי רצוי שנלמד מטעותם זו, ונבין כי סולם ערכים צריך להיות עמיד בפני אילוצי

לנתן, בתיה, לאה ואברהם

משתתפים בצערכם על מות אמכם

חנה (הני) וולף ז"ל

מן השמים תנוחמו

בית קבוצת יבנה

ראיון סיום תפקיד

נחמיה רפל כיהן בתפקיד **מזכ"ל הקבה"ד** מט"ו באב תשס"ז עד ט"ו בשבט תשע"ו, שמונה וחצי שנים. בין הזמנים, במעבר מתפקיד המזכ"ל וכניסה לתפקידו החדשים, ביקשתי להיפגש אתו למספר מילות סיכום. בשעת ערב עשיתי את הדרך מביתי לביתו, מרחק הליכה, עליתי במדרגות לקומה השנייה, התנשמתי קלות ודפקתי על דלת ביתו. נחמיה קיבל אותי כמי שבא מרחוק והציע כיבוד ושתייה. סירבתי בנימוס וניגשתי להציג את מטרת בואי: ראיון עם סיום תפקידו של נחמיה כמזכ"ל תנועת הקבה"ד.

במקרים המאפיינים כל ישוב אם זה בצד הכלכלי ואם זה בצד החברתי. רעיון הנובט בביתו של החבר הבודד יכול להפריח פרח. כאשר החבר נעזר במשאבי הקהילה והתנועה הוא יכול להפריח גינה שלמה, אך כדי להשפיע ולהוביל את החברה הישראלית - צריך תנועה.

דוגמא אחת מתוך רבות לפעילותה של מזכירות התנועה: עד לפני כחמש שנים **קיבוץ עלומים** היה ללא עשייה חברתית משמעותית. כמובן, להימצאות הקיבוץ בתוך "עוטף עזה" היה חלק נכבד מהמניעים לכך. ממזכירות הקיבוץ פנו למזכירות התנועה וביקשו את עזרתנו. התוצאה היא שכיום הקיבוץ **קלט** גרעין צבר, **קלט** גרעין בני עקיבא, **הקים** מכינה קדם-צבאית דתית לבנים ובנות, ובנוסף **אימץ** את הפרויקט של "בארות בנגב", שימור אתר מגדל המים של בארות יצחק

שאלתי את נחמיה – למה לנו תנועה?

קיבוץ חזק – משיב נחמיה – חזק ככל שיהיה, לא יחזיק מעמד כקהילה ערכית וחיונית המשפיעה על המרחב הציבורי ללא תנועה שנמצאת מאחוריו. תנועת הקבה"ד מעניקה לקיבוצי התנועה ולמושבים השיתופיים שהצטרפו אליה בשנים האחרונות, מעטפת רעיונית-משימתית. תחת כנפי התנועה נמצאים כיום 22 ישובים, מבוגרים וצעירים, המונים כ-10,000 נפש. לתנועה, כמעטפת, ישנם כלים שאינם עומדים לרשות הישוב הבודד, וזאת בשני מימדים: במישור הרעיוני: קיבוץ בודד לא יכול להקים שורה של מוסדות כגון – ישיבה, מדרשה, מכינה – בהן מיושמת דרכו הרעיונית. במישור המעשי: התנועה מייצגת את הישובים במסדרונות השלטון, ויש לה נגישות והשפעה שאין לישוב הבודד. כמו-כן, התנועה מתגייסת

הישנה, הקמת מרכז הדרכה ומורשת ופתיחת מרכז מבקרים. השבוע התקיים הכנס השנתי החמישי של 'בארות בנגב', וחדר האוכל של הקיבוץ היה מפוצץ! הקיבוץ נראה היום אחרת!

מה מניע את התנועה?

את התנועה מניעים הפעילים, שעד לפני כשנתיים התרכזו בדובנוב 7, והיום הם במשרדים הזמניים של תנועת הקבה"ד בנחלים. פעילי התנועה הם אלה שיוזמים ודוחפים את העשייה. לדוגמא, מחלקת נוער וצעירים הוקמה על ידי נחמיה לפני כשש שנים, והיא התפתחה בשנים האחרונות ו"שינתה את העולם": רזי בן-יעקב, שהקים את המחלקה ולימור ספראי, שממשיכה בריכוז המחלקה, יזמו פעילות אידאולוגית ורעיונית והצליחו לרכז עשייה גדולה ומעניינת, ובני הנוער מצביעים ברגליים ומגיעים בהמוניהם. כל זאת בשיתוף פעולה עם ההנהגות של הקיבוצים, שמהווים עוד חוליה בשרשרת.

בשנים האחרונות צמחה התנועה, עם הצטרפותם של ישובים שביקשו לחסות בצל האילן. בכמה מילים, על צמיחת האילן וגובה צמרתו?

משיב נחמיה: במועצת שדה אליהו הוחלט לשנות את החלטות מועצת המעגלים, ולאפשר הרחבת התנועה ע"י

צירוף מושבים שיתופיים-דתיים. אף אחד לא ידע כיצד זה יתמש אך בפועל, מצד אחד אנחנו אלה שפתחנו את הדלת ומצד שני היו אלה הישובים "הקרובים" לנו בהשקפתם האידאולוגית שביקשו למצוא בית חם שאליו יוכלו להשתייך, ועם הרעיונות שלו יוכלו להזדהות. מה עוד שאיגוד המושבים של הפועל המזרחי, שבעבר היה בית למושבים הדתיים, בפועל כמעט ואינו קיים. בהתחלה חזרו לתנועה המושבים השיתופיים שבעבר היו קיבוצים, ובהמשך היו אלה ישובים צעירים יותר, ישובי דרום הר חברון ושדמות מחולה, שביקשו שייכות והשתייכות, להיות חלק מתנועה. בקבלת החלטות מסודרת קלטנו אותם בחום. נחמיה מספר שהמהלך הזה לא הושלם ויש עדיין שני ישובים שנמצאים בדיונים פנימיים בתוך הקהילות שלהם האם להצטרף לתנועת הקבה"ד או להישאר עצמאיים.

במה אנחנו תורמים להם?

הנושאים שמחברים בין כל יישובי התנועה – קיבוצים ומושבים, חברים ועמיתים – הם הנושאים הכלכליים, החברתיים והביטחוניים. לקבה"ד כתנועה, יש את הכוח לעזור בנושאים כלכליים כמו טיפול במכסות הייצור, במחירי המים, בוועדות של תת-אכלוס,

בהסדרי ביטוח אישיים וקיבוציים ועוד ועוד. כפי שנאמר, הפעילים שלנו נמצאים במקומות שיכולים להשפיע על מקבלי ההחלטות. נושא נוסף שבו אנחנו עוסקים הוא הסיוע לבוגרי י"ב להשתלב עם סיום לימודיהם במסלולי ההמשך, שנת י"ג ואחר כך ליווי במהלך השירות הצבאי. יש עוד הרבה פעולות ודוגמאות, ונסתפק בכך.

מה זה עושה לנו כתנועה,

ועד כמה אנחנו נחשבים בשיח הפוליטי?

לדעת נחמיה הציונות הדתית כיום היא רב-גונית, והשונות משפיעה על השיח הפוליטי, שכבר אינו כמו בימים של "יוסל'ה בורג ז"ל". רבים מסתכלים מבחוץ על תנועת הקבה"ד בערגה. תנועת הקבה"ד מהווה אבן שואבת לקהלים שמעוניינים להיות הציונות הדתית של פעם. הצמיחה שלנו יוצרת דינמיקה חיובית וההתייחסות אלינו בהתאם. כוחנו הייצוגי נמצא במגמת התחזקות. אנחנו נחשבים כמי שנמצאים בלב העשייה ויש לנו יכולות מוכחות.

מבחינת המקום שלנו בהתיישבות העובדת כולה – אנחנו נמצאים במקום מאוד מיוחד. מסתכלים על אורחות חיינו בהערכה רבה. כאשר אנחנו מגיעים ביחד עם התנועה הקיבוצית למסדרונות השלטון, כבעלי אינטרסים משותפים,

אנחנו עובדים בשילוב זרועות. היום אנחנו זוכים לשיתוף פעולה נפלא של ארבעה חברים: **ניר מאיר** - מזכיר התק"צ, **מאיר צור** - מזכיר תנועת המושבים, **אבו וילן** - מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל, ו**יאיר ריינמן**, חבר קיבוץ לביא וקודמו של נחמיה כמזכ"ל הקבה"ד, שהוא יו"ר התאחדות

הארגונים הכלכליים הקיבוציים (ובשם

הידוע: ארגוני הקניות). שיתוף הפעולה הזה נושא פירות בעיקר בתחום השמירה על ההתיישבות, על החקלאות ועל החקלאים.

מבחינה דמוגרפית ישנה התפתחות מאוד חיובית, בעיקר בקיבוצים שעברו משברים חברתיים על רקע של התמעטות האוכלוסייה. זה לא דבר קל לגור בגב ההר או באזור גוש עציון כמשק קטן שנמצא במשבר קליטה מתמשך, וממש מסביבך צומחים ישובים שעולים, פורחים ומתרחבים. כתוצאה מכך, החידלון החברתי הולך ומעמיק. פתיחת הישובים לקליטה, גם של תושבים, הביאה לצמיחה חיובית, תוך שמירה על רוח המקום, שמירה על קהילה שרב בה המאחד על המפריד. קהילה צומחת שנשמע בה צחוקם של ילדים. יישוב גדול יותר יכול לאסוף את עצמו להתגייס לפעילות חברתית-משימתית גם בתוכו

וגם מחוץ לשערי היישוב ולמען עם ישראל. כיום לא נמצא ביישובי הקבה"ד דירות פנויות ולא צריך לומר יותר מכך.

נושא שמעניין אותנו, מה קורה בקיבוצים השיתופיים?

נחמיה מבקש לא להכביר כאן בדוגמאות פרטניות ולסכם את זה בכך שברוב הקיבוצים הוותיקים והשיתופיים ישנם מהלכים של התחדשות. לדוגמא, לאחרונה החלו בשדה אליהו ברישום הארוחות בחדר האוכל: כל סועד מזדהה, נרשם ואיננו משלם. יש רישום לחברים ויש חיוב של הענפים (דומה לחיוב אצלנו בחצרנות). בנושא זה ביקשתי גם אני שלא נרחיב (ש.ג.)

אני עובר לפסים אישיים ושואל את נחמיה איך הוא משאיר את התנועה ומה הוא עושה ביום שאחרי.

נחמיה, בחיוך מבויש, מפנה אותי לפרסום בעמוד"ש, וכך נכתב שם ע"י ממשיכיו:

"במילים חמות וטובות נפרדו חברי המזמו"ר ממזכ"ל התנועה היוצא נחמיה רפל. נחמיה סיכם שמונה וחצי שנות פעילות עניפה ומגוונת, בה חידש את פני התנועה והעשיר את עשייתה, תוך הרחבת מספר החברים בה והשקעה גבוהה בקשרי החוץ של התנועה; בתחום

החינוך לערכים; חיזוק חיבור הצעירים לתנועה והקמת מוסדות חדשים תחת כנפי התנועה. כמו כן, הוזכרו לטובה שבתות העיון המגבשות ומרחיבות הדעת שנחמיה ארגן בטוב טעם, ועזרתו בהוצאה לאור של ספרים חשובים שנכתבו אודות ההיסטוריה והערכים של התנועה. לאחר הפרידה והרמת כוסית להמשך דרכו והצלחתו של נחמיה בהמשך, ניגשו חברי המזמו"ר לעיסוק בעניינים השוטפים":

נחמיה מתמצת את זה בשלוש מילים: "התנועה חיה ובוטטת". נחמיה מדבר על כך שהפעילים בתנועה שלנו נותנים את הלב והנשמה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהקושי של גיוס פעילים, ההולך ונעשה קשה. המועמדים הטבעיים שאנחנו רוצים לראות אותם ב"דובנוב 7", בחלקם עסוקים בפיתוח קריירה וחלקם בעלי שכר גבוה ולתנועה קשה לגייסם, גם בגלל רצונם של החברים לשמור על רמת ההתפרנסות הזו בעתיד, וכידוע המשכורות במזכירות תנועה אינן גבוהות. בעבר, כאשר משקל הקיבוצים השיתופיים היה רב, היצע המועמדים לפעילות ציבורית היה גדול יותר, אך עם שינוי סיווגם של הקיבוצים למתחדשים וכד' זה הולך ונעשה קשה. זו היא בהחלט נקודה שצריך לתת עליה את הדעת, ואנחנו נותנים עליה את הדעת.

מה קורה מחר, שהמזכ"ל פושט מדיו?

נחמיה נכנס לשני תפקידים: ניהול הוועדה לעליית הנוער הדתי, לצד ניהול ארכיון הקבה"ד, אותו הוא מנהל בפועל מאז **שדינה ספראי** ביקשה לסיים את עבודתה לאחר שנים רבות. נחמיה מעיד על עצמו שהוא נשאב לטיפול בכפרי הנוער. כפרי הנוער של הקבה"ד הם

שישה: **גבעת ושינגטון, ימין**

אורד, הודיות, תלפיות חדרה,

כפר חסידים ונווה עמיאל, והם

הוקמו ע"י הקבה"ד בשנות ה-30

עד ה-50 של המאה הקודמת, ונמצאים

בבעלות ובאחריות הקבה"ד. נחמיה

מחליף בתפקידו את **רפי בן אבי**

משלוחות, והוא אומר בגאווה שהוא

ממשיך דרך אותה סלל מייסד כפרי

הנוער הדתיים, חברנו **דוד בית אריה**

ז"ל.

נחמיה מבקש לבסס את כפרי הנוער מבחינה כלכלית וחינוכית. בכל רגע נתון שוהים בכפרים שלנו כ-1,800 בני נוער שלא שפר עליהם גורלם והם מוגדרים כ'חסרי עורף משפחתי'. לכל כפר נוער יש את המאפיינים שלו, אך המטרה היא אחת: לגדל אנשים טובים שיהיו אזרחים טובים.

לסיום,

בהזדמנות זו, לאחר שאושר המינוי במזמו"ר, נאחל ולא בפעם הראשונה בהצלחה **לאמיתי פורת**, שמונה למ"מ מזכ"ל התנועה. ולנחמיה - תודה ובהצלחה בהמשך הדרך, דרך העשייה החינוכית בכפרי הנוער, ודרך שמירת המורשת בארכיון.

שמשון

בוגרי כפר הנוער הדתי מחזור ב'

מאתר **מורשת**

שינוי בהסדר נסיעות נהג קטר

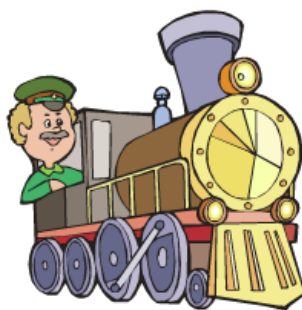
מזה מספר שנים מופעלת אצלנו תורנות "נהג קטר" שתכליתה לייעל את התנועה בין הקיבוץ לתחנות הרכבת הסמוכות. השירות עבד כראוי ונתן מענה טוב לצרכים. מאז נפתחה תחנת הרכבת "יבנה מערב" אנו מזהים ירידה בטיב השירות שמובילה לחוסר שביעות רצון ואף לחיכוכים וכעסים. הדבר נובע מזמני הגעת הרכבות לתחנות השונות. לאחר בדיקה התברר שרוב גדול של הנוסעים ברכבת מגיעים מאזור המרכז ויכולים לבחור ברכבת המגיעה לתחנת "יבנה מערב" בלי שהדבר יגרום להם לעיכוב משמעותי, אם בכלל.

לאור זאת, נפעיל את השירות לתחנת "יבנה מערב" בלבד, כניסיון למשך 4 שבועות החל מיום א', כ"ח בשבט, 7.2. אנו מצפים לתגובות (חיוביות או שליליות) כדי שנוכל להסיק מסקנות בתום התקופה.

שימו לב! לתחנה מגיעות 2 רכבות בשעה (17:20, 17:40 וכן הלאה...) ברכבת השנייה בכל שעה יתכן איחור קל בהגעת ההסעה בשל פער הזמנים הקצר.

אנו מקווים להגיע בהקדם לשירות טוב ויעיל, לשביעות רצון התורנים ומקבלי השירות גם יחד.

המזכירות

הורים, סביב וסבתות יקרים

מתוך דאגה לילד החולה והן מתוך דאגה לסביבה, כדי למנוע הידבקות - חשוב שנבין זאת. **אנא, כבדו זאת.**

יש לכולנו אחריות גם לילדים וגם לציבור. הן בחדר האוכל, הן בפעלתון או בכל התקהלות ציבורית אחרת. אין זה המקום לפרט, ואנו גם לא הסמכות לומר מי מדבק ומי לא.

אך לטעמנו הגענו למצב אבסורדי. לדוגמה: **ילד בריא**, שמבלה יום כיף עם סבא וסבתא ובא לאכול איתם בחדר האוכל כחלק מיום הכיף שלו, כמעט באופן מוחלט ייחשב בעיני הציבור כילד חולה שנמצא בבידוד...

זאת פנייה לא נוחה עבורנו, אך חשובה. כולנו רק בני אדם. אנו יוצאות מנקודת הנחה שדברים אלו קרו מחוסר מחשבה ובוודאי שלא מתוך כוונה רעה. **אך היינו שמחות לגרום לתשומת לב ורגישות מצד כולנו לנושא הזה.**

בברכת רפואה שלמה ובריאות איתנה לכל חברינו וילדינו

סבתא מיכל בר-לב ורונית אטיאס

אנחנו פונות אליכם בנושא הסתובבות עם ילדים חולים במקומות ציבוריים.

בתקופה האחרונה רווחת לצערנו תופעה שבה הורים רבים, שנתבקשו להיות עם ילדם בבית ולא במסגרות החינוכיות, בשל היות הילד חולה במחלה מדבקת, באים ויושבים איתם לאכול בחדר האוכל.

לפי ההנחיות שפורסמו לאחרונה להורים (ציטוט) **"ילד שחולה במחלה מדבקת, עליו להימנע מלהגיע למקומות ציבוריים.."** גם אנחנו חווינו ימי מחלה עם ילדים/ נכדים חולים. דאגנו לאכול איתם בבית, ולהתאוורר איתם במידת הצורך במקומות פתוחים.

אנו פונות כאן בבקשה להבנה. יש בתוכנו אוכלוסיות מגוונות, למשל: אנשים אשר המערכת החיסונית שלהם חלשה, או אנשים מבוגרים שממש מיותר להדביק אותם במחלות זיהומיות, נשים בתחילת הריון ועוד אוכלוסיות שגם בלי סיבה מיוחדת מאוד רוצים שלא להידבק אם אפשר...

לעיתים אף נגרמת אי נעימות, כשיושבים לאכול ופתאום מצטרפת לשולחן משפחה/משפחות עם ילדים חולים.

אם במרפאה החליטו שילד צריך לשהות מחוץ למסגרת החינוכית עד אשר יחלים

שבת מרגשת - "בית בקבוצה"

משפחות נוספות שמוכנות מדי פעם לארח לארוחת בוקר בשבת, נשמח שתפנו **לדליה הקשר**.

הסבר - החלטנו מראש לא לקבוע משפחה מאמצת לכל דיירת אלא משפחות מארחות. יש לנו רשימה של משפחות שכבר נענו, ואנחנו מבררים לפני כל שבת למי מתאים

השבת. נשמח להגדיל את מספר המשפחות.

ועוד בקשה - ככל שהדיירות יותר מעורבות בקהילה (שזה מעולה!) ישנן שאלות והתלבטויות של חברים כיצד להגיב ואת מי לערב - אנחנו מאוד מבקשות לפנות אלינו. אנחנו הכתובת! רק טוב!

זכינו לחגוג שבת מרגשת - שנה לפתיחת הדירה. תודה לחברים ולילדים שברכו, התייחסו והשתתפו באירוע.

לפני שבוע ביקרנו במוזיאון הרצל בירושלים והתארחנו בכנסת - השקפנו על המליאה בעבודתה, חווינו ישיבת ועדה ונפגשנו עם ח"כ מוטי יוגב.

בעוד כשבוע נצא לטיול פריחה, יחד עם דיירות נוספות של שק"ל. נתארח בקיבוץ עלומים.

יחד עם עבודת השגרה יש הרבה פעילות כלל דיירת בנפרד ולדירה ביחד, וגם הרבה בקשות לביקורים (אקיי"ם, הורים לילדים בעלי צרכים מיוחדים, מקיבוצים אחרים). אנחנו נענות לכל בקשה, בתיאום מראש.

דליה ודפי

ירקונים 5 - מוסלמים ביפו - מבט מבפנים

ההגדרה הגאוגרפית "יפו" נהירה בעיקר לראשי ופקידי העיר תל-אביב.

להגדיר את יפו מבחינה חברתית - מסובך יותר.

סיור **למסגד נוזהא** בשדרות ירושלים

ומפגש עם השייח' **ריאד מחמיד**, האימאם של המסגד.

לפי הזמן - סיור באזור

(למגיעים עצמאית: שדרות ירושלים 82)

יום שני, כ"ט בשבט תשע"ו, 8.2.

ציאה: 18:00, חזרה משוערת: 22:00.

נא לבוא בלבוש צנוע במיוחד.

קפה ועוגה - עליכם (א-א) - שערי ירקונים פתוחים לכל

קול קורא – פנייה להצגת מועמדות לתפקיד מזכ"ל הקבה"ד

המזמו"ר מינתה צוות איתור על מנת שיפעל ויאתר מועמד/ת לתפקיד מזכ"ל הקיבוץ הדתי. חברי הצוות - יאיר רינמן (לביא), לאה בן יצחק (שד"א), לני קפלן (מעג"ל), שרגא וילק (מזכ"פ). אנו פונים לחברות וחברים בקיבוץ הדתי, הרואים עצמם מתאימים לתפקיד, לפנות לצוות האיתור ולהציג מועמדותם.

א. דרישות סף להצגת מועמדות :

1. הפנייה המנוסחת בלשון זכר, פונה ומיועדת לנשים וגברים כאחד.
2. למזכ"ל הקבה"ד יכול להתמנות רק מי שנמצא במעמד של חבר בקיבוץ. לעניין זה אין אבחנה בין קיבוץ "מסורתי" לזה "המתחדש".
3. ע"מ להציג מועמדות אין הכרח בקבלת אישור או המלצה מ"קבוץ האם" של המועמד.
4. זמינות ונכונות להיכנס בפועל לתפקיד – לכל המאוחר 1/9/2016.

ב. לוח זמנים :

1. הגשת פניות מועמדים והמלצות לצוות האיתור – עד ליום ו', י"ז אדר א', 26.2.2016.
2. העברת המלצת הצוות לאישור המזמו"ר – עד ליום ג', י"ב אדר ב', 22.3.2016.
3. מועד כינוס המזמו"ר – יקבע באופן שתיתן לקיבוצים שיבקשו בכך, ההזדמנות לזמן את המועמד/ת להכרות.

ג. מסגרת פעילות צוות האיתור :

2. צוות האיתור שומר לעצמו הזכות לפנות בעצמו לחברים ולבקשם להציג מועמדותם לתפקיד.
3. צוות האיתור שומר לעצמו הזכות לנהל הליך המיון באופן שימצא לנכון ובכלל זה להיוועץ ולהיעזר בגורמי מקצוע.
4. ככלל, הצוות יציג בפניה המזמו"ר מועמד יחיד. בנסיבות מיוחדות ובאם ימצא לנכון, רשאי הצוות להציג בפני המזמו"ר לבחירה, יותר ממועמד אחד וזאת לאחר שהודיע על כך למועמדים מראש וקיבל הסכמתם להיבחר באופן שכזה.
5. לא תהיה אפשרות להביא בפני המזמו"ר מועמדים שלא באמצעות צוות האיתור.
6. צוות האיתור מתחייב לשמור על סודיות ההליך. בהתאם, זהות הפונים, מהלך הדיונים, נימוקים והחלטות וכו' יהיו דיסקרטיים ויחשפו רק בפני חברי צוות האיתור.

הצעות ופניות יש להגיש באמצעות דוא"ל לכתובת yair@lavi.co.il

משולחנו של אסף

בקיבוץ, וחברות אישית בנינו. ככל שהקנאה וצרות העין תהיה **מצומצמות**, והחברות והשותפות תהיה **מורחבת**, כך גבר הסיכוי להגיע לתוצאות טובות עבור כולנו.

לדעתי, דרך טובה להפחתת העיסוק (המופרז) שלנו בנושא, היא הגברת העיסוק בשאלות חשובות יותר בעיני, כמו למשל מה (עוד) אנחנו יכולים וצריכים לעשות לטובת האחר, החברה, עם ישראל... סליחה מראש על הנאיביות, והצדקנות, וכו'. אבל מה אעשה שאני מאמין בכך בלב שלם.

אני מבקש לצטט (בשינויים קלים) קטע מתוך מאמר שקראתי לאחרונה בעלון של קיבוץ אחר. הדברים נכתבו על נושא שונה לגמרי, אבל אני מוצא אותם רלוונטיים לנו, בעיקר בהיבט של התהליך שהתקיים באותו קיבוץ תחת הכותרת "צוות הסכמות". מושג ותהליך שהתקיים כבר בכמה קיבוצים שהתמודדו עם קונפליקטים חברתיים. בדיעבד, אולי גם אצלנו היה מקום לצוות שכזה, ואולי עדיין לא מאוחר?

"הקהילה שלנו חווה משבר חברתי שחשף קרעים שהם מעבר לסוגיה המדוברת, עד כדי ערעור חוסנה ועמידה של החברה שלנו. **צוות ההסכמות** קבל

בנייה - זהו? נגמר? ככה פתאום בלי אזהרה מוקדמת? ומה נעשה עכשיו? על מה נדבר בשולחנות, בשבילים, באספות? מה נעשה עם הזמן שהתפנה לפתע? איך נסתדר ללא התירוץ הנפלא שבו השתמשנו כתשובה לשאלה למה נושאים שונים לא מטופלים... נותרה רק תקווה שתוצאת ההצבעה תהיה צמודה, ותצריך עוד המון דיונים מייגעים... אפשר להפליג עוד ועוד בנימה המבודחת, אך אעצור כאן. הדברים נכתבים לפני סיום ההצבעה כשלאיש אין מושג מה תהיינה התוצאות. אך אפשר לטפח תקווה (אמיתית הפעם) "ליום שאחרי".

תקוותי היא שבכל כיוון שייבחר, נשכיל לנהל את המשך התהליך באופן יעיל ואפקטיבי, אך גם פתוח ומתחשב בצרכים השונים, כדי שבסופו של דבר רוב מובהק של חברי הקיבוץ יוכל להזדהות עם הכיוון ולתמוך בו. האתגר המרכזי הוא כמובן של המזכירות והצוותים שיטפלו בנושא. עם זאת נדרשת גם מכולנו כחברים מידה רבה של סבלנות, גמישות, נכונות לוותור על חלק מהשאיפות, וגישה הרואה גם את צרכי האחר וצרכי הכלל, לצד הנטייה הטבעית לבדוק "מה יוצא לי מזה". במילה אחת אפשר לקרוא לזה **חברות**. חברות

ואין צורך בתהליך שכזה. הפסימי אולי חושב שאפילו זה כבר לא יעזור... דעתי הפרטית נוטה לאופטימי, ועם זאת מכירה בכך שיש מתיחות, ויש לנו גם מה וממי ללמוד על ניהול קונפליקטים בצורה בריאה יותר.

בארות בנגב

תחת שם זה, התקיים השבוע בעלומים כנס שהפך כבר למסורת. השנה הוקדש הכנס לציון 70 שנה לעליית י"א הנקודות בנגב. מי שהמושג לא מוכר לו מוזמן להתעניין, כי מדובר בפרק מפואר בתולדות התנועה הקיבוצית בכלל והקבה"ד בפרט. מבצע התיישבות מסעיר שהיום קשה אפילו לדמיין משהו כמותו. רבים שחיים עמנו כאן זוכרים את ההתרחשות הזו בעצמם, או לפחות שמעו עליה ממקור ראשון. הכנס היה מרשים ומוצלח. החל ממזג האוויר שהאיר פניו, ושטיחי הכלניות האדומים שכאילו נפרשו עבורנו. דרך האירוח המצוין של עלומים, כולל התארגנות מהירה ומרשימה לאירוח של מספר אורחים גדול בהרבה מהמתוכנן. הנושאים והמרצים היו ברובם מעניינים וחשובים. אורחי הכנס היוו פסיפס אנושי איכותי ומגוון. בניהם גם **אהרון ידליון**, חבר חצרים, **ואברהם דיאמנט**, מפקד כפר דרום בתש"ח, שניהם נושקים לגיל 90,

מנדט מן הציבור למצוא כיוון ודרך שסופם פתרון, שמן הרגע הראשון ברור היה שאינו יכול להיות ממוקם במקום שכלל החברים יוכל להיות שלם עמו. זה טבעו של קונפליקט, וכאן- איננו יכולים להרשות לעצמנו שלא לפצחו. ובפשטות אגדיר זאת- עלינו להציל עצמנו כקהילה. אם חפצי חיים אנו לגורלה של קהילה רב-דורית חיה, ערכית, מחנכת, משותפת ונושמת, אזי עלינו כיחידים למצוא את המשותף שיאפשר לנו לצקת תוכן לשאיפות ולהגדרות. זו המשימה וזו המטרה שאליה חתר **צוות ההסכמות**. התהליך שעברנו כלל גם רגעים קשים לכל אחד מאתנו, שמצא עצמו בוחן את מקומו האישי מול טובת וקיום הכלל. זו הסיבה שהניעה אותי מעמדוטיי ודעותיי בתחילת הדרך של **צוות ההסכמות** בו הייתי חבר, אל תובנות חדשות, המניחות בחזית החשיבות את טובת ההמשכיות הקהילתית, על פני צדקת הדרך הפרטית..."

אגב, אותו צוות באותו קיבוץ אכן הגיע להצעת החלטה מוסכמת, שזכתה בהמשך לתמיכה גורפת בקרב כלל חברי הקיבוץ. וכל זאת בנושא משמעותי שחודשים ספורים לפני כן היה נתון במחלוקת עמוקה ואמוציונלית, שנראתה בלתי ניתנת לגישור. ואיפה אנחנו? האופטימי בוודאי סבור שהכול בסדר

מספרים על תרומתו המרכזית והמכרעת של נחמיה בחזון ובמעש. ראו זאת כהמלצה לבוא לכנס בשנה הבאה, או לפחות לאתר המורשת המצוין שמספר את הסיפור שלנו, של תנועת הקבה"ד, בראשית ימיה.

שסיפרו (בצלילות מדהימה) זיכרונות אישיים מאותם ימים רחוקים. מה היה חסר? קצת יותר "נציגות" של הדור הצעיר (60 ומטה). אחרון חביב, הרוח החיה מאחורי אתר המורשת החשוב והכנס המרשים, חברנו **נחמיה רפל**. היה מרגש ומחמם לב לשמוע רבים וטובים

"שמאלה פנה לימין שור"

ברכות לך **פז בגלייבטר** עם שחרורך המשיכי ליהנות מתקופת פסק הזמן.

לאודיה כהן, שמחים עם שובך הביתה, בהצלחה בעבודתך בגיל הרך.

לאלמוג גליק, עלי והצליחי בשירותך הצבאי.

מחבקים ואוהבים
ו. צעירים

**GOOD
LUCK!**

חנה וולף ז"ל

לנו כך "מזל שהאסון במלחמת השחרור קרה לי כי אני יכולתי לעמוד בשבר הזה".

היינו משפחה רגילה לכל דבר. קיבלנו בשמחה גדולה את אברהם, אחינו הצעיר, שנולד אל תוך משפחתנו מבלי שנדע את הסיפור המשפחתי מן העבר. **אמא** - תמיד היית בשבילי אישה נאה, תמירה, תמיד בפעילות ציבורית למען הכלל: למשל היית מרכזת שירותים, מנהלת המחסן, ופעילה בתנועה הבין-קיבוצית. את הרצת את נושא ההגשה העצמית בחדר האוכל החדש, דבר שאפשר לחברים לבחור בעצמם מה הם יאכלו כל יום. בבית תמיד חיכית לנו עם ארוחת ארבע ועזרת לנו בהכנת שיעורי הבית. אבא הרי תמיד היה עסוק בעבודות חוץ ולכן לקחת על עצמך את מירב המשימות בגידול הילדים. אמרתם לעצמכם שאינכם רוצים לדבר על האסון בבית שיש בו ילדים והרבה רעש ותנועה, כדי לא להעמיס עלינו את השכול. וכך רק בגיל שבע **אני** התוודעתי לסיפורנו: עמדתי עם קבוצת ילדים באזור בית האורחים הזכור לטוב, ואחד הילדים אמר לי "אמא שלך, הני, היא לא האמא שילדה אותך". רצתי מבוהלת הביתה ושאלתי אם זה נכון. התשובה שקיבלתי

אמא הני יקרה,

תמיד כשסיפרתי עליך היית לי אמא-הני אבל מולך קראתי לך אמא. כי היו לי שתי אמהות: אמא הדסה שילדה אותי ונהרגה בהפצצה במלחמת השחרור כשהייתי בת שנה, ואמא-הני שבאותה הפצצה איבדה את **רותי** שלה בת השלש, תאומתו של **נתן**, ואת **קורטי** בעלה בשנות העשרים לחייו. על תקופה זו אמרת אמא שהיתה קשה עבורך.

אמא בעצמה ניצלה בנס מן ההפצצה כיוון שרגע קודם שמעה צרחה של ילד בחוץ ויצאה לעזרתו. באותה שעה בדיוק נפלה הפצצה על הצריף ואמא איבדה את יקיריה. בצריף היתה גם אמי הדסה אתי, ומעליהם חג מטוס שהם חשבו שהוא משלנו.

לאמא היה ברור שאסור לה לוותר לעצמה והיא חייבת להיות חזקה. אמא-הני ואבי **יוסף** הבינו שהיה להם גורל משותף וכך יכלו לשוחח ביניהם על "הצרות שלהם", ובשיחות אלה התקרבו זה לזה. הני, שנותרה עם לאה בת תשעת החודשים ונתן בן השלש, נישאה בשנית לאבי יוסף שנשאר אתי אחרי שאיבד את אשתו-אמי ויחד הקימו מחדש משפחה.

במלחמת ששת הימים, **כשאורי ושייע** היו מגוייסים, אני נזכרת שלאה ואני ישבנו לידך, שתינו דאוגות, ואת אמרת

היתה שזה נכון - אבל לא קיבלתי הסברים.

רק כעבור חמישים שנה, אחרי נפילתו של עזרא הי"ד, ההורים אספו את כל הילדים והנכדים וסיפרו לנו כל אחד מהם את הסיפור מנקודת מבטו, ורק אחרי מאורע זה הוסיפו הורי בבית "תמונות של הנספים", כדברי אבי.

אמא-הני, תודה על היותך אמא לכל דבר בשבילי וסבתא לכל נכדיך שתמיד ידעו שיש להם סבא וסבתא משותפים. אביה הנמצא במרחקים ביקש ממני לומר בשמו את הדברים הבאים: סבתא אהובה, קשה לי שלא ללוות אותך בדרכך האחרונה לצד כל המשפחה שבנית לתפארת. הלוואי ויכולתי להיפרד ממך כראוי. השארת לנו רק זיכרונות מתוקים וזוגיות נפלאה עם סבא, שבתות בקיבוץ עם משחקי רמיקוב, וימים שלמים בחופש הגדול רק אתך ועם סבא ושלל פינוקים. זכית לילדים מדהימים שלימדו את כולנו מהו כיבוד אב ואם. ואני בטוח שתמשיכי להיות גאה בהם ובשאר המשפחה מלמעלה. אוהב וכבר מתגעגע. אביה.

ב-11 השנים האחרונות שהית בבית סביון וניסינו להקל עליך ולבקרך רבות, כולל בשבתות ובמועדים. כך זכינו לקיים מצוות כיבוד הורים לצד חיזוק הקשר בין האחים.

אני רוצה להודות בשם כל בני משפחות וולף, אלטמן ואשר, לקבוצת יבנה שהיתה לנו אכסניה ובית ודאגה לאמא במסירות ובאהבה וכבוד, ולכל צוות בית סביון: המטפלים, האחיות, הרופאה והצוות הפרה-רפואי. והתודה הכי ענקית שאין לה שיעור היא לאירנה המטפלת הצמודה שטיפלה באמא ב-12 השנים האחרונות עוד בביתה, וזכתה להכיר את אבא עוד בהיותו בריא.

אנשי יבנה היקרים, בכל פעם שאחד מאתנו מגיע ליבנה הוא מתקבל במאור פנים ובחיבוק גדול. יבנה זה הבית שלנו עם הזיכרונות הטובים והכואבים. אמא, תמו תלאותיך. היי שלום ונוחי בשלום לצד אבא באדמת יבנה שכל כך אהבת.

בתיה אשר

(דברים שנאמרו בהספד ברחבת בית הכנסת)

לוח הודעות

מרפאה

אחות תורנית בשבת פרשת "משפטים" – אורית פרל.

שעות קבלה של הרופא בשבוע הבא:

יום ראשון 14:30-17:30

יום שני 14:30-16:00

יום שלישי 09:30-13:00

יום חמישי 08:00-09:00 ו-14:30-15:30

העמותה למען החבר הוותיק חבל יבנה-מדרשת ח"י

• יום ראשון כ"ח בשבט, 7.2 - 8:45 חוג תנ"ך עם חנה לבל

17:00 מדרשת ח"י - **הרצאה:** "אין לי ארץ אחרת: נוף ומקום באמנות הישראלית" מרצה: **דוד אבגי**, היסטוריון אומנות, מרצה, ואוצר במוזיאון ישראל.

• יום שני כ"ט בשבט, 8.2 - 10:15 הרצאה: "חופים – חלק א'" - מרצה: **דוד אלבלדה**

בברכת חורף בריא ונעים! - צוות העמותה.

מטבע חוק

חברים וענפים הנזקקים למט"ח בחודש הקרוב מתבקשים לבצע זאת בתיאום איתי. אעדר מהנה"ח בין התאריכים 12.2 עד 28.2.

שושנה וייסמן

בהעדרנו

החל מ-7.2 ועד 26.2

נהיה בחופשה מעבר לים.

בנושא משקפיים ניתן לפנות לשימרת

בנושא "מבית" ניתן לפנות לדינה ספראי

בנושא מספרה ניתן לפנות ליסכה כוכבא

מבית

עוד נשוב

עפרה ושמשון

שָׁלוֹם / נֵתַן אֶלְתֵּרֶמוֹן

מִתְנַבֵּבֶת רוּחַ עֲנִי
פְּנִסִים נְעִים כִּי קָר
עֲצָבוֹן גָּדוֹל, בְּטוֹנִי
מִתְנַפֵּחַ בַּכֶּכֶר.

כָּל הָעֲנִינִים נוֹשְׁנוּ
כָּל נוֹשָׂא נְדוּשׁ, נֶחֱבֵט
וְחִשְׁבֵּתִי כְּבָר כִּי אָנוּ
נִרְגַע לְאֵט לְאֵט.

וְאֶפְשָׁר יִהְיֶה בְּנַחַת
עַיִן לְעֵצָם בְּלֵיל
אֵד פְּתָאִים כְּשֵׁד מִשְׁחַת
בָּא שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

פְּנִסִים נְעִים בְּרוּחַ
סִתְּנוּ נוֹהֵם זְמִירוֹת חַבִּי"ד
בַּכֶּכֶר תּוֹסֵס וּכּוֹחַ
בֵּין הַנֶּגֶד וְהַבְּעָד.

אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֵא לְרִתְחַ?
אֵיךְ אֶפְשָׁר לִישׁוֹן דּוֹמָם?
הַשָּׁלוֹם הוֹמָה בַּמַּחַ
הַשָּׁלוֹם מְרִתִּיחַ דָּם.

הַכֶּכֶר אֲזַנָּה אוֹטָמַת
אֵד לְשׂוֹא לֹא עֵת לְחַלֵּם
שִׁי"ן שׁוֹרְקֶת, לִ"ו הוֹלְמַת
מִ"ם נוֹהֶמַת לְשָׁלוֹם.

צָבַע מִתְעַרְבֵּל בְּצָבַע
דִּיפְלוֹמַט בְּדִיפְלוֹמַט
תֵּל אֲבִיב תִּהְיֶה גִ'נְבָה
לְשִׁתִּיהוֹן סִיסְמָה אַחַת.

על השירים – יצחק ברוכי